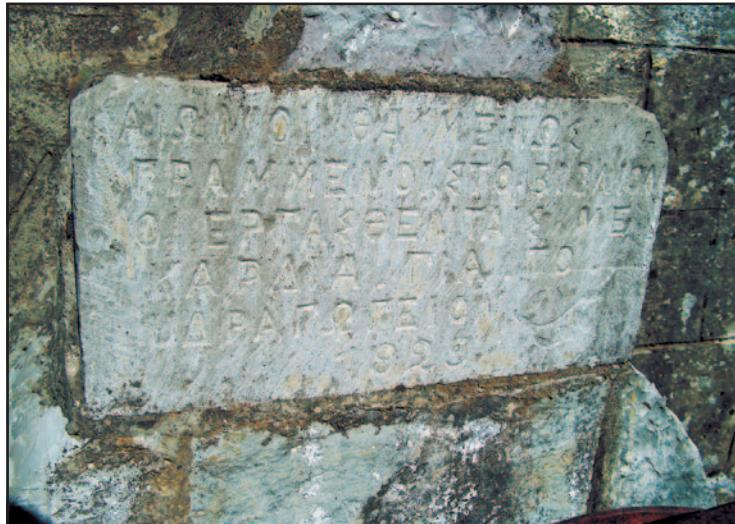

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η ΥΔΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΑΙΩΝΙΟΙ ΘΑ ΜΕΙΝΩΣΙ
ΓΡΑΜΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ
ΟΙ ΕΡΓΑΣΘΕΝΤΕΣ ΜΕ
ΚΑΡΔΙΑ ΓΙΑ ΤΟ
ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ
1929

Η παραπάνω επιγραφή υπάρχει στη θέση που ήταν η βρύση Κουβελά. Οι πρόγονοι μας ασχολήθηκαν, εκτός των άλλων, με την ύδρευση του Χωριού. Το νερό αρκετό, καθαρό από μικρόβια και χημικά, δύσκολη όμως η συ-

γκέντρωσή του και η διανομή του. Τα νοικοκυριά υδρεύονταν από το Υδραγωγείο και τις 6 βρύσες που δημιουργήθηκαν από προσφορές και προσπάθειες του ιδρυθέντος, γίαυτό το
(Συνέχεια στη σελίδα 6)

Η βρύση στα Λιμστά.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Αύγουστος για κάθε Νεχωρίτη σημαίνει πανηγύρι.

Έτσι και φέτος είχαμε το πανηγύρι μας όχι όμως με ιδιαίτερα πολύ κόσμο. Παράξενη χρονιά από πολλές απόψεις, με πολλές απουσίες.

Λίγοι - πολλοί όμως το κέφι υπήρξε. Χορός και τις τρεις πημέρες. Μεζέδες άφθονοι και νόστιμοι, μπύρα υπεραρκετή.

Φέτος μετά τη σύμφωνη γνώμη όλων των μαγαζιών της πλατείας και του Τοπικού Συμβουλίου είχαμε και μια καινοτομία. Μεταφέρθηκε η εξέδρα της ορχήστρας προς την κάτω πλευρά της πλατείας κοντά στο σπίτι του Κώστα Παπακώστα (ευγενικά συναίνεσε και αυτός). Στους περισσότερους άρεσε, σε άλλους πάλι όχι με αιτιολογικό ότι χαλάει η παράδοση ή ότι είναι γρουσουζιά. Άλλα παράδοση είναι το πανηγύρι και όχι η θέση της ορχήστρας.

Την πρώτη ημέρα χορός μέχρι αργά το πρωί. Η δεύτερη ημέρα ήταν αφιερωμένη στους φίλους επισκέπτες από τα άλλα χωριά. Και φέτος

ήρθαν αρκετοί. Ο Σύλλογός μας διοργάνωσε και φέτος λαχειοφόρο για την ενίσχυσή του. Τα δώρα, αντικείμενα κρίνοντας, ήταν ιδιαίτερα κα-

(Συνέχεια στη σελίδα 8)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Νεχωρίτικο αντάμωμα

Για τις 13/11/2005 προγραμματίζεται συνάντηση (με φαγητό και διασκέδαση) των Νεχωριτών στη Ναύπακτο, σε κέντρο που θα επιλέξουν οι διαμένοντες εκεί Νεχωρίτες, σε συνεννόηση με το Δ.Σ. του Συλλόγου.

Όσοι Νεχωρίτες επιθυμούν, (για να ρυθμιστούν τα θέματα φαγητού, μεταφοράς, ορχήστρας κλπ.), παρακαλούνται να δηλώσουν πρόθεση συμμετοχής, μέχρι 25/10/2005, στους παρακάτω:

Στο Νεχώρι στον παπα-Νίκο τηλ. 26340-48362
Στη Ναύπακτο στη Φλώρα Βίτσα (Φούρλα) τηλ. 26340-25402

Στο Αγρίνιο στο Μάκο Παπαχρήστο τηλ. 26410-48365 εργ. 26410-33564

Στη Λαμία στην Αντωνία Ασημακάκη τηλ. 22310-39657

Στην Πάτρα στον Γιώργο Καραγιάννη τηλ. 2610-315957, εργ. 2610-337764

Στην Αθήνα και τις πολιτείες πόλεις στους:

Δημ. Καρανδρίκα 210-9717629, Κων. Σαπτό 210-9855706, και Ιωάν. Μάλλιο τηλ. 210-5033422, εργ. 210-3229667.

Σ ούσους δηλώσουν συμμετοχή, θα τους κοινοποιηθεί το αναθυτικό πρόγραμμα.

ΕΓΚΡΙΣΗ 50.000€ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΗΣ ΣΠΗΛΙΑΣ

Τεράστια η επιτυχία για το μικρό Νεχώρι. 50.000 € εγκρίθηκαν σε πρώτη φάση στο πρόγραμμα "Προστασία, ανάδειξη και αξιοποίηση φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς" για το Λαογραφικό Μουσείο και για τη σήμανση και χαρτογράφηση του μονοπατιού προς το Παλινέχωρο.

Όπως αναφέραμε και στο προηγούμενο φύλλο, είχε πρετοιμασθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου φάκελος με παρουσίαση του χωριού, ο οποίος πρωθήθηκε στο Δήμο και στην Αιτωλική Αναπτυξιακή. Εκεί έγιναν αναλυτικές μελέτες, οι οποίες κατατέθηκαν για έγκριση.

Η τεράστια επιτυχία έγκειται στο ότι ανάλογες μελέτες είχαν κατατέθει από δεκάδες δήμους της ευρύτερης περιοχής, μεγάλους και μικρούς (Μεσολογγίου, Ναυπάκτου, Αντιρρίου, Ευπαλίου, Βαρδούσιών, Δομνίστας, Αποδοτίας, Πυλήνης κ.α.) και ο μόνος Δήμος για τον οποίο εγκρίθηκαν τρία έργα (σε σύνολο 19) είναι ο Δήμος

Πλατάνου. Μάλιστα τα δύο έργα από αυτά είναι αυτά, που θα γίνουν στο μικρό μας Νεχώρι.

Κάποια αναλυτικά στοιχεία από τις μελέτες.

Οσον αφορά στο Μουσείο, η μελέτη προβλέπει την κατασκευή :

Εύλινο πάτωμα, ψευδοροφή, γύψινες διακοσμήσεις, χρωματισμοί τοίχων και έργων υποδομής (περιφραξή γηπέδου, κατασκευή ράμπας για ΑΜΕΑ). Επίσης θα πραγματοποιηθεί εξοπλισμός του μουσείου με ηλεκτρονικό υπολογιστή, τηλεφωνική συσκευή, γραφείο υπολογιστή, καρέκλα και βιτρίνες τοποθέτησης των εκθεμάτων καθώς και η εκτύπωση φυλλαδίων προβολής του Λαογραφικού Μουσείου

Οσον αφορά στο Μονοπάτι, η μελέτη προβλέπει την κατασκευή :

Θέσης Θέας και Αναψυχής με κατασκευή Ξύλινου σκέπαστρου, λιθόστρωτο με τοποθέτηση ξύλινου τραπεζίου με δύο πάγκους, ξύλινο κάγκελο. Επίσης προβλέπει και σήμανση της διαδρομής.

Τη Δ.Ε.Η. Ναυπάκτου για την Ηλεκτροδότηση Παλινέχωρου. Τη Δ.Ε.Η. Ναυπάκτου για την Ηλεκτροδότηση Παλινέχωρου. Την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος (Γενική Διεύθυνση Περιβάλλοντος) στην Πάτρα για θέματα Μουσείου και του Μονοπατιού της Σπηλιάς.

(Συνέχεια στη σελίδα 5)

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου σε συνεργασία με το Τοπικό Συμβούλιο του Χωριού μας έχει επισκεφθεί το Δήμο Πλατάνου (πολλές φορές) και άλλες κρατικές Υπηρεσίες αρμόδιες για θέματα του χωριού μας. Όπως:

Το Δασαρχείο Ναυπάκτου

για την Ηλεκτροδότηση Παλινέχωρου, για θέματα που αφορούν στο Μουσείο Νεχώριου, και στο Μονοπάτι της Σπηλιάς.

Τη Δ.Ε.Η. Ναυπάκτου για την Ηλεκτροδότηση Παλινέχωρου.

Την Περιφέρεια Δυτικής

Οι Νεχωρίτες της Αμερικής κρατούν τις παραδόσεις

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 31. Ενα ολοκαίνουργιο κρεμαστό καντήλι, μια εικόνα της Παναγίας και άλλα

Του ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΥ

λες δύο με αγίους, κρατούσε μια ηλικιωμένη γυναίκα, όταν μπήκε το πρώι της Κυριακής στο παρεκκλήσι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, μέσα στο ιδιόκτητο πάρκο του Συλλόγου Νεχωριτών Αμερικής, στην πόλη Γιορκ της Πενσιλβανίας.

Η ίδια μαζί με το σύζυγο της ταξίδεψαν από τη Βιρτζίνια για να προσευχηθούν κατά

την πανηγυρική Θεία Λειτουργία που έγινε στο μικρό εκκλησάκι, να προσφέρουν τα δώρα τους και να παραμείνουν στη συνέχεια στο ετήσιο υπαίθριο πανηγύρι, που συ-

νεχίστηκε όλη την ημέρα με φαγητά, ρουμελιώτικη μουσική και τραγούδια, όπως κάθε χρόνο τέτοιες μέρες.

«Ήταν συγκινημένη, αλλά
(Συνέχεια στη σελίδα 5)

Στα πεταχτά...

✓ Σε βαρύ κλίμα με ευλάβεια και σκεπτικόσμο έγινε φέτος η καθιερωμένη θεία λειτουργία στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής. Την ημέρα αυτή οι Παλινεχωρίσοι πένθουσαν για το θάνατο του άτυχου συγκωριανού μας Τάσου Παπαγεωργίου.

✓ Το Δ.Σ. του Συλλόγου προετοιμάζοντας το κάρω για την τοποθέτηση αντικειμένων του Μουσείου αποφάσισε:

Να μη χρησιμοποιείται η αί-

θουσα εκδηλώσεων του Σχολείου για άλλους σκοπούς και να ζητίσει από το Τοπικό Συμβούλιο του Χωριού μας τη χρησιμοποίηση του Υπογείου του Κοινοτικού Καταστήματος τόσο για τη φύλαξη περιουσ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Ο Βασίλειος Ν. Πατερέκας αρραβωνιάστηκε τη Μαγδαληνή Τζογάνου.

- Η Αντωνία Α. Ασημακάκη αρραβωνιάστηκε το Νικόλαο Σταυρίδη.

- Ο Σωτήρης Δ. Πλάκας αρραβωνιάστηκε τη Νικολίτσα Θάνου.

Τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 17/7/2005 έγιναν οι γάμοι του Δημήτρη Ν. Καλαθά και της Χριστίνας Κολώνια με όλα τα έθιμα και τις συνήθειες της παραδοσιακές. Γλέντι με παραδοσιακά όργανα έγινε στην πλατεία του Χωριού. Κουμπάρος παρέστη ο Σταύρος Ν. Μασγάλας.

- Στις 9/7/2005 στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ηλιούπολης έγιναν οι γάμοι του Απόστολου Καραγιάννη και της Αναστασίας Συρσίρη.

- Στις 20/8/2005 στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Μεσολογγίου έγιναν οι γάμοι του Αντωνίου Ε. Μαρούδα και της Σπυριδούλας Καλαμάκη.

- Στις 28/8/2005 έγιναν στην Αχερούσια Πρεβέζης οι γάμοι του Χρήστου Ιωάννου και της Αρχοντίας Αποστόλου.

- Στις 3/9/2005 στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Αγρινίου έγιναν οι γάμοι της Γιώτας Α. Φωστήρα (εγγονής Παναγιούς Καρανδρίκα) και του Κώστα Λαϊνά.

- Στις 23/9/2005 στο εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου (στο κτήμα Λιάρου) στην Αθήνα έγιναν οι γάμοι της Μελανίας Καρανδρίκα και του Ιωάννη Μάρμαλη.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Ασημίνα σύζυγος Αθανασίου Κ. Φούρλα γέννησε αγοράκι.

- Η Κωνσταντίνα Λαζοδήμου σύζυγος Παναγιώτη Πολυδρόπουλου γέννησε αγοράκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το ζεύγος Θεανώς Καρανδρίκα και Ήλια Καλαμπαλίκη βάπτισε το κοριτσάκι τους στην Πάτρα στις 3/7/2005 και το ονόμασε Όλγα-Ειρήνη.

- Το ζεύγος Νικολάου και Λόρας Καραγιάννη βάπτισε στον Αγιο Κωνσταντίνο στις 10/7/2005 το κοριτσάκι τους και το ονόμασε Ευαγγελία-Αννέτα. Ανάδοχος ο Νικόλαος Σπ. Σγάγιας.

- Το ζεύγος Μαρία (Γιάνναρη) και Αθανασίου Μπουμπου-

Κοινωνικά

κα βάπτισε το αγοράκι τους στην Πάτρα στις 24/7/2005 και το ονόμασε Κωνσταντίνο.

- Το ζεύγος Γεωργίου Κ. Γιάνναρη και Αιμιλίας Γιαννακοπούλου βάπτισε το αγοράκι τους στο Νεοχώρι στις 30/7/2005 και το ονόμασε Κωνσταντίνο. Ανάδοχος ο Κωνσταντίνος Θεοφάνης.

Τη βάπτιση ακολούθησε διασκέδαση στην πλατεία του Χωριού με κλόουν για τους μικρούς και παραδοσιακή μουσική για τους μεγάλους. Την επιμέλεια των φαγητών και των ποτών, που ήταν εξαιρετικά και άφθονα, είχε ο Κώστας Απ. Φούρλας. Προσκεκλημένοι ήταν όλοι οι χωριανοί και δύο παραβρέθηκαν στο Χωριό.

- Το ζεύγος Μαρία (Χρ. Καλαθά) και Αχιλλέα Σταυρόπουλου βάπτισε το αγοράκι τους στη Ναύπακτο στις 30/7/2005 και το ονόμασε Αθανάσιο.

- Στην Αγία Ελεούσα Αιτωλικού Μεσολογγίου ο Λάμπρος Μερατζής, βάπτισε το αγοράκι του Βασιλείου και της Γεωργίας Μπούρα, και το ονόμασε Αθανάσιο.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Ο χαμός του Αναστάσιου Παπαγεωργίου συγκλόνισε όλους τους Νεοχωρίτες. Η κηδεία του Τάσου έγινε στο Νεχώρι την 10/7/2005 σε βαρύ κλίμα πένθους. Συγκινητική ήταν η παρουσία όσων βρίσκονταν στο Νεχώρι, αλλά και άλλων συγγενών και φίλων που ήρθαν για τον "ύστατο χαιρετισμό".

Το συγκινητικό κλίμα φορτίστηκε ακόμη περισσότερο με την παρουσία των συναδέλφων του αστυνομικών, που με ειδικό άγημα απέδωσαν τις καθιερωμένες τιμές.

- Στις 30/7/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στο Νεχώρι η Γλυκερία Λυμπρέρη (Λειβαδίτη Ν.) σύζυγος Δημητρίου.

- Στις 2/8/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα η Βασιλική Ζεύλα (το γένος Γ. Συρσίρη).

- Στις 28/8/2005 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αμερική η Λαμπρινή σύζυγος Γεωργίου Καλαθά (το γένος Δ. Λαΐνα).

- Στις 14/9/2005 πέθανε στην Αμερική ο Κωνσταντίνος Λιάζης. Η Νεκρόδιμης Ακολουθία εψάλει στις 19/9/2005, στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος του Harrisburg Pennsylvania.

Ειλικρινή συλλυπητήρια στους οικείους τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ**Ευρώ**

Πουγκακιώπης Σπύρος και Χαραλαμποπούλου Κων/τίνα	30
Χουσιάδας Γεώργιος και Χαραλαμποπούλου Ελένη	30
Χαραλαμποπούλους Χρήστος	30
Τζίμας Θεόδωρος	20
Σπανόυ Ευαγγελία	100
Πατερέκας Ν. Θεόδωρος	200
Λειβαδίτης Νικόλαος και Μαρία	50
Σταθόπουλος Γεώργιος & Μαρία	30
Ζησιμοπούλου Σία	25
Μποτσόλη Αναστασία	15
Ζηνέλη Αγλαΐα	15
Παπατάσης Νικόλαος & Λαμπρινή	30
Μπαλαφούτας Νικόλαος Δ.	20
Κοτίνης Βασιλείος	20
Αγγελής Αθανάσιος	20
Παπατσίρος Κωνσταντίνος	50
Λειβαδίτης Αθανάσιος Ι.	50
Σουφερού Σπυρίδον	20
Μιχαλίτης Ευαγγελία	20
Ψαρός Γεώργιος	20
Κανέλλος Κων/τίνος	20
Λούπας Νικόλαος και Γιώτα	30
Μάντης Κωνσταντίνος	30

Δολ.

Βασιλική Μάλλιος Ι. 50
Παπακώστας Νικόλαος Δ. 50

Αυγερίου Γιαννούλα 20
Καραγιάνη-Αναστασίου Όλγα 20

Καραγιάνης Ιωάννη & Αννέτα 20

Καλαθάς Βασιλείος Ι. 100

Μαζιάς Θωμάς και Ευαγγελία 100

Μάλλιος Δημήτριος Θ. 20

Μάλλιος Θωμάς Δ. 20

Μάλλιος Ιωάννης Δ. 20

Μάλλιος Γεώργιος Δ. 100

Πλάκας Δημήτριος 50

Δήμου Μαρία 20

Θεοφάνη Αθανασία 20

Καλαθάς Νικόλαος Θ. 20

Μαζιάς Κων/τίνος και Βασιλική 40

Καλαθάς Νικόλαος Θ. 20

Ευχαριστούμε.

Νεχωρίτης, που επιθυμεί την ανωνυμία, πρόσφερε στην Σύλλογο το ποσό των 400 Δολαρίων. Το ευχαριστούμε εκ μέρους όλων.

Ο Κωνσταντίνος Κανέλλος του Αντώνιου και της Ειρήνης Σαγάνη την ημέρα της θείας της Ελένης Ματθαίου το ποσό των 100 Δολ.

Η οικογένεια Γεωργίου Τριανταφύλλου πρόσφερε στη μνήμη του πατέρα τους και του αδελφού του το ποσό των 100 Δολ.

Ο Κική Κ. Φούρλα πρόσφερε στη μνήμη της θείας της Ελένης Ματθαίου το ποσό των 100 Δολ.

Η οικογένεια Παύλου Βλάχου πρόσφερε το ποσό των 30 Ευρώ στη μνήμη Αναστασίου Παπαγεωργίου.

Η Κική Κ. Φούρλα πρόσφερε στη μνήμη της θείας της Ελένης Ματθαίου το ποσό των 100 Δολ.

Η οικογένεια Παύλου Βλάχου πρόσφερε στη μνήμη του πατέρα τους Αναστασίου Λιάζη το ποσό των 50 Δολ.

Η οικογένεια Ιωάννη Σαγάνη την ημέρα της θείας της Ελένης Ματθαίου το ποσό των 100 Δολ.

Η οικογένεια Παύλου Βλάχου πρόσφερε στη μνήμη του πατέρα τους Αναστασίου Λιάζη το ποσό των 100 Δολ.

Η οικογένεια Αθανα

Κοινωνικά

στευσε και ο ίδιος στην Αμερική. Ενώ έμεινε στην Αμερική ονειρευόταν το χωριό, το οποίο υπεραγαπούσε και το επισκεπτόταν τακτικά, σχέδον κάθε χρόνο το καλοκαίρι.

Ως εθελοντής συνεργάτης του "ΝΕΧΩΡΙΤΗ" έγραφε τακτικά τα νέα της Αμερικής, διάφορα ποιήματα και θέματα για το χωριό (π.χ. "Ο ΖΟΥΤΑΣ").

Ήθελε οι Νεχωρίτες της Αμερικής και του χωριού να είναι μονοιασμένοι, αγαπημένοι και προσδεμένοι.

Το χώμα της δεύτερης πατρίδας, της Αμερικής, που τον σκέπασε να είναι ελαφρύ και η μνήμη του αιώνια!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΕΨΑΛΕΙ ΤΡΙΣΑΓΙΟ

Με τη συμπλήρωση 25 χρόνων από το θάνατο της ΑΓΓΛΑΪΑΣ ΜΑΥΡΟΥ ιδρυτριας του ομώνυμου Κοινωφελούς Ιδρύματος, εψάλει τρισάγιο στον τάφο αυτής και του συζύγου της ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΥΡΟΥ από το Δ.Σ. του Ιδρύματος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους Νεχωρίτες, συγγενείς και φίλους που συμμετείχαν με οποιοδήποτε τρόπο στο πένθος μας για το θάνατο του πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και γιου ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ. Ευχαριστούμε επίσης τους συναδέλφους του για τη συμπαράστασή τους και την απόδοση τιμών κατά την εξόδιον ακολουθία.

Η σύζυγος, τα παιδιά, οι γονείς

* * *

Η Ευαγγελία Σπανού ευχαριστεί όλους όσους βοήθησαν τη Μαρία Σπανού κατά την ασθενεία της και συμπαραστάθηκαν στο πένθος για το θάνατό της.

* * *

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ Τάσου Παπαγεωργίου

Πρώι - πρώι μια Κυριακή -μας ήλθε το μαντάτο-το ξαφνικό και απρόσμενο-χαμό του φίλου Τάσου. Δεν έφθασε ο Αύγουστος -αυτό το καλοκαΐρι- μα ο χάρος σε περίμενε με το σπαθί στο χέρι.

Λεβέντης και καλόκαρδος λουλούδι η ψυχή σου ο χάρος όμως έκοψε το νήμα της ζωής σου. Ξύπνα, λεβέντη Τάσιο μου, να δεις αυτό το δράμα, γυναίκα και παιδιά σου πώς πνίγονται στο κλάμα. Να δεις και τη μανούλα σου την τόσο αγαπημένη πώς θλίβεται και οδύρεται στα ολόμαυρα ντυμένη.

Οι συγγενείς και οι φίλοι σου με κλάμα σε αντικρίζουν και τον καλό πατέρα σου πώς να παρηγορήσουν; Μα εσύ κοιμάσαι ήσυχος -σαν μαραμένο κρίνο, τον ύπνο τον αιώνιο- και δεν ακούς το θρήνο. Πώς να ξεχαστεί η παρέα μας το δυο χιλιάδες τρία; Κοιμήσου τώρα ήσυχος. Η μνήμη Αιωνία!

Δημήτριος Μασγάλας
York Pa. U.S.A
24 Ιουλίου 2005

Κριτική Βιβλίου

Μέσα απ' το διηγηματικό του ύφος ο Παύλος Βλάχος, προδιαγράφει μια κοινωνία που υπήρξε στο παρελθόν, έτσι όπως την έζησαν κάποιοι, όσοι από μας πρόλαβαν. Η παραδοσιακή ζωή του χωριού και κυρίως σε παρελθόντα ιστορικό χρόνο, όπως στην κατοχή, είναι σχεδόν άγνωστη σε μας, πόσο μάλλον στους νεώτερους. Γι' αυτό, αξίζει να καταγράφεται έτσι όπως μας την δίνει ο συγγραφέας, γιατί είναι ένα χαμένο, ένα πολύτιμο και αγύριστα χαμένο κομμάτι τρόπου ζωής, από το παζλ ενός τόπου, που σήμερα έχει σκούγχρονοισθεί.

Τα διηγηματά του, αφηγηματικά, γλαφυρά και προπάντων λιτά, για να μην κουράζουν τον αναγνώστη, εξιστορούν γεγονότα πραγματικά ή φανταστικά, αλλά που ξεπιδούν από μηνής της ζωής. Όλα τα διηγηματά του Π. Βλάχου, έχουν κάτι να πουν. Να αφηγηθούν, να περιγράφουν καταστάσεις, ανθρώπους, μέρη όπως τη Ναύπακτο, την Ορεινή Ναυπακτία, τη γύρω περιοχή Καρπενήσι κλπ. με αναφορές σ' αυτά καθώς και στο Νεχώρι.

Πολλά, είναι ιδιαίτερα ξεχωριστά, όπως το μουλάρι του Πατίκου», είναι ιδιαίτερα ξεχωριστά, όπως παραπέμπουν στο ύφος άλλων μεγάλων συγγραφέων, όπως «το άλογο» του Ζαχ. Παπαντωνίου, που ήταν ο μοναδικός σύντροφος του σπιτιού και του καροτσέρη στα δύσκολα κατοχικά χρόνια, που τον πήραν με την επίταξη.

Έτσι κι εδώ, ο συγγραφέας δείχνει την αγάπη και το «θρήνο» για το μουλάρι που πάτησε τη νάρκη και κάθηκε. Την αγάπη των ανθρώπων αυτών για το ζώο τους, που το θεωρούσαν ένα μέλος της οικογενείας τους και ένα μ' αυτούς και τα παιδιά τους κι ακόμα έναν απ' τους καλύτερους βοηθούς στις δύσκολες στιγμές τους.

Η «κατάρα» πάλι, έχει κάτι Παπαδιαμαντικό με το χαρακτήρα της Θειάς Καλύβων, τον πνευματικό του χωριού, τον Παπαντέρα και το στενό χωριάτικο περιβάλλον που ξετυλίγεται το διήγημα.

Τα διηγήματά του, δεν είναι απλώς αφηγήματα, πλέκει και ξεπλέκει καταστάσεις, τις χρωματίζει. Δομεί το διήγημα και κτίζει την ιστορία του με έντεχνο λόγο. Δίνει το στίγμα ενός τόπου, όμως χαμένο μέσα στο διηγηματικό χωριό μόνο. Γιατί έτσι πρέπει να είναι το διήγημα και δεν είναι μια εύκολη υπόθεση που απλώς διηγούμαστε κάτι.

Πολλά, έχουν να κάνουν και με το γιατρικό του επάγγελμα. Το ίδιο στοιχείο εισάγει στα διηγήματά του και ο Ζαχ. Παπαντωνίου. Κι εκείνος, σπουδαγμένος γιατρός, κατέγραψε κάποιες απ' τις εμπειρίες του στη σύντομη ιατρική του θητεία, όπως π.χ. στου «Γιατρού περιπέτεια». Πως δηλ. τον ξύπνησε με βία ένας ληστής μες τη μαύρη νύχτα απειλώντας τον με την πιστόλα, να πάει να ξεγεννήσει μια γυναίκα περνώντας μέσα από κακοτράχαλα βουνά. Κι εδώ ο συγγραφέας στο «Σεντόνι» καταγράφει μια αναγκεμένη εμπειρία του, από την αγροτική

του ιατρική θητεία σε μια ορεινή περιοχή το Μάιο του '63. Καθώς επίσης και «στα Λουτρά της Κυρίας Αριστέας».

Επίσης περιγράφει στις «Στιγμές» τη σιωπή της φύσης, σε μια επιδρομή στο χωριό (Νεοχώρι) το Δεκαπενταύγουστο. Το ίδιο μας λέει και ο Ζαχ. Παπαντωνίου για τους ήχους της φύσης, όπως μιλούν στις ψυχές και τις αισθήσεις μας, όπως το κελάρισμα του νερού «Έιμαι το νερό...». Ακούει τη σιωπή μιλά της φύσης. Ετοι κι ο συγγραφέας, μιλά για το θρόσιμα τ' ανέμου, των ζουζουνιών, το κελάρισμα των πουλιών, υμείς τη φύση.

Στην «παιδεία πεζοπορούσα» μας λέει για τα βασανισμένα νεανικά και παιδικά χρόνια, τις αντιξόστητες της μάθησης για λίγα υποτυπώδη γράμματα μέσα στη «πέτρινα χρόνια» της κατοχής, τον ποδαρόδρομο, τον αγώνα για επιβίωση, την ταλαιπωρία...

Αφού περιγράψει τις συνθήσεις του τόπου, τις αντιλήψεις όπως στη «Γεροντοκριτιά», τους ανθρώπους τύπους με τον Καλαντζή στο «Στιγμιότυπο», τις συνθήσεις με την προίκα, τις ιδιαιτερότητες του μικροκοσμού και της μικροκοινωνίας συνοπτικά στη «Μεταλαβία», θα φθάσει στο «θίασον συγκροτήσαντες». Στην προσπάθεια δημιουργίας θεατρικού δρώμενου στο χωριό, ανάγκη έκφρασης και επικοινωνίας των ανθρώπων, έστω και αν δεν το γνώριζαν, χωρίς θεατρική παιδεία ή ιδιαίτερη παρακαταθήκη αποκομένοι απ' τον κόσμο και τη σύγχρονη για τότε ζωή. Κι όμως, παρ' όλ' αυτά, από το '20 μας λέει, το πάλευαν...και εξιστορεί κωμικά γεγονότα.

Με το «Μετανάστη» περιγράφει ένα άλλο μεγάλο και πονεμένο κεφάλαιο αυτού του τόπου και τον ξεριζωμό των ανθρώπων του. Κι αφού συμπειριλάβει όλο το φάσμα της κοινωνικής έκφρασης της ζωής αυτού του τόπου, με το διήγημα «Είναι ο τόπος μας», κάνει τον επιλογό του, τις εκτιμήσεις του, τον απολογισμό ζωής μέσα απ' τον ήρωα του έργου του και μας ολοκληρώνει, συγκρίνοντας το χτες με το σήμερα για να καταλήξει...«Αυτός είναι ο τόπος μας».

Στο άρτιο αυτό έργο, εγώ δε θα μπορούσα να προσθέτω τίποτα άλλο, από την εκτίμηση μου γι' αυτήν την προσπάθεια και την ευχή μου για τη δημιουργία κι άλλων παρόμοιων όμορφων έργων σαν κι αυτό.

ΒΑΣΩ ΚΟΥΒΕΛΑ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου μας, τους Νεχωρίτες όπου κι αν διαμένουν, να μας τηλεφωνούν (τηλ. 210 9717629 - 210 7645280) και να μας ενημερώνουν για κοινωνικά θέματα και για πιθανή αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας τους.

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑΣ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΗΣ

Όπως και πριν από αρκετά χρόνια, έτσι και φέτος οργανώθηκε στο χωριό μας ένα μικρό τουρνουά επιτραπέζιας αντισφαίρισης (πινγκ-πονγκ).

6 παλιοί και 2 νέοι παίκτες αποφάσισαν να πάρουν μέρος. Συμμετοχή είχαν ο Θανάσης και ο Γιώργος Λειβαδίτης, ο Χρήστος και ο Γεράσιμος Παπαχρήστου, ο Βασίλης Μέρμηγκας, ο Κώστας Φούρλας αλλά και οι νέοι παίκτες Παντελής Δενδρινός.

Στον πρώτο γύρο ο Παντελής Παπαχρήστου κέρδισε 3-0 το Θανάση Λειβαδίτη, ο Γιώργος Λειβαδίτης 3-1 το Χρήστο Παπαχρήστου, ο Βασίλης Μέρμηγκας 3-0 τ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
δεν θέλησε να μας πει το όνομα της», δήλωσε στον «Εθνικό Κήρυκα» ο πρόεδρος του Συλλόγου, Βασίλειος Κότσαλος. Πρόσθεσε δε ότι κατά το φετινό πανηγύρι συγκεντρώθηκαν 600 περίπου Νεοχωρίτες και φίλοι τους από Πενταλβία, Βιρτζίνια, Ουάσιγκτον, Οχάιο, Τζόρτζια και Νέα Υόρκη.

Τη Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Νεοχωρίτης στην καταγωγή, Ιερέας π. Γεώργιος Γιάνναρης, βοηθούμενος από τον νεοχειροτονηθέντα ιερέα, π. Ιωάννη Βεργίνη. Ο π. Γιάνναρης επέδωσε στο μαθητή Γεώργιο Αθ. Χολέβα και βραβεύτηκε του Συλλόγου για την επίδοση του στο ελληνικό σχολείο.

Κηρύγγοντας το θείο λόγο, ο π. Γιάνναρης αναφέρθηκε στην ευαγγελική περιοπή για τον δαιμονιζόμενο νέο και την απιστία των μαθητών Του. Αναφέρθηκε επίσης στη σχέση πατέρος και παιδιών, καθώς και στις αρετές της τιμιότητας, της αξιοπρέπειας και της ευγενείας. Μίλησε ακόμα για τους δεσμούς των ανθρώπων μεταξύ τους, αλλά και με το Θεό.

Ο π. Γιάνναρης τόνισε εξάλλου, ότι ίδιαίτερα οι ομογενείς έχουν καθήκον να προασπίσουν και να κρατήσουν εκείνα που κληροδότησαν οι πατέρες μας. «Και αυτά είναι η τιμιότητη, η ελληνική οικογένεια, η ελληνική γλώσσα, οι Αρχές μας, η κληρονομία μας, οι καταβολές μας», τόνισε ο ομογενής ιερωμένος.

Ο π. Γιάνναρης δήλωσε ικανοποιημένος από τον εορτασμό του Συλλόγου Νεοχωριτών. «Παρά το γεγονός ότι ο καιρός δεν ήταν τόσο καλός, ήλθαν πολλοί από διάφορες περιοχές», πρόσθεσε. «Ήταν χαρακτηριστική η συμμετοχή της νεολαίας. Πρέπει να φροντίζουμε, ώστε να καθοδηγούμε τους νέους μας στην ελληνική κληρονομία μας, ώστε να

Οι Νεοχωρίτες της Αμερικής κρατούν τις παραδόσεις

μην αποκοπούν απ' αυτή. Και αυτό επιτυγχάνεται σε μεγάλο βαθμό, γιατί οι νέοι τους ακολουθούν τα ίχνη των γονέων τους».

νωση αυτή, μεταξύ άλλων, δίνει υποτροφίες σε μαθητές, βοηθά ανθρώπους με ανάγκες κ.ά. και αυτό δείχνει μια σύμπνοια, μια ενότητα, ένα

νήγυρη, όπως κάθε χρόνο.

Η διασκέδαση στο πάρκο διήρκεσε μέχρι τις 8:30 το βράδυ. Υπήρχαν 25 αρνιά στις σούβλες, κοκορέτσι, σου-

Στη φωτογραφία, από αριστερά, οι: Ιωάννης Κότσαλος, Νικόλαος Καραγιάννης, Νικόλαος Σπανός και Απόστολος Καραγιάννης, που έψησαν πολλές μικρές σούβλες με νοστιμότατο κοκορέτσι.

Με την ευκαιρία αυτή, ο π. Γιάνναρης είπε ότι ο κ. Κότσαλος είναι πρόεδρος για πολλά χρόνια. «Εκείνο που εμένα με συγκινεί ίδιαίτερα είναι ότι δεν υπάρχουν στο Σύλλογο Νεοχωριτών Αμερικής αντιζηλίες», συμπλήρωσε. «Δεν υπάρχουν εγνωστικές τάσεις μεταξύ των μελών του, ώστε να υπάρχουν διαμάχες. Υπάρχει μια συνεργασία, σε βαθμό που με καταπλήσσει. Η οργά-

μόνιασμα, μια ανωτερότητα. Αυτό επίσης δείχνει μια ενότητα του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας και είναι προς έπαινο το ότι καταφέρουν λίγοι άνθρωποι να ζουν μια τέτοια μονιμότητα και να δίνουν και στα παιδιά τους σωστές κατευθύνσεις για τη ζωή τους».

Ο π. Γιάνναρης γεννήθηκε στο Νεοχώρι και όταν ήταν τριών χρονών ήλθε με τους γονείς του στην Αμερική. Πάντοτε ο ομογενής ιερωμένος διατηρούσε επαφή με το χωριό του. Όταν ήταν φοιτητής στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών πήγαινε τα καλοκαίρια και έβλεπε τον παππού και τη γιαγιά του στο χωριό. Κατά το φετινό εορτασμό της Παναγίας, ο π. Γιάνναρης βρισκόταν στην Ελλάδα και μάλιστα λειτουργεί στην εκκλησία του χωριού του, το οποίο είχε μεγάλη πα-

βλάκια, διάφορα άλλα φαγητά και αναψυκτικά. Επίσης υπήρχε δημοτική ορχήστρα.

Ο κ. Κότσαλος καλωσόρισε τα μέλη του Συλλόγου και τους φίλους τους και αναφέρθηκε στην παράδοση αυτού του εορτασμού κάθε χρόνο, που συγκεντρώνει ομογενείς από διάφορες περιοχές. Μετέφερε επίσης χαιρετιστήρια μηνύματα του ιερέα της εκκλησίας του χωριού τους στο Νεοχώρι, π. Νικολάου Μασγάλα, του αδελφού συλλόγου Νεοχωριτών της Αθήνας, του πρώην προέδρου του Συλλόγου, Κωνσταντίνου Μάντη και του πρώην αντιπροσώπου του Συλλόγου στην Ελλάδα, Αλέξανδρου Φλώρου.

Μιλώντας στον «Ε.Κ.», ο κ. Κότσαλος δήλωσε ικανοποιημένος από το φετινό εορτασμό. «Έχαμε πολλούς νέους», είπε. «Αυτό μας γεμίζει από ελπιδοφόρα μηνύματα

για το μέλλον του συλλόγου μας. Είναι ανάγκη να κρατάμε τις παραδόσεις μας. Από την πλευρά του, το εκκλησάκι μας παίζει μεγάλο και σπουδαίο ρόλο. Παλαιότερα, πριν χτίσουμε την εκκλησία μέσα στο πάρκο μας, ο κάθε πανηγυριώτης ερχόταν για τη διασκέδαση με τα αρνιά της σούβλας, το κοκορέτσι και για τη μουσική. Τώρα, κάθε επισκέπτης μας θα πάει πρώτα μέσα στο εκκλησάκι, θα κάνει το Σταυρό του, θα ηρεμήσει και μετά θα πάει στο διπλανό πανηγύρι. Το χτίσιμο της εκκλησίας μας έπαιξε και παίζει μεγάλο ρόλο».

Ο κ. Κότσαλος συμπλήρωσε ότι είναι συγκινητικές και οι προσφορές αγνώστων, όχι Νεοχωριτών, αλλά φίλων του Συλλόγου, οι οποίοι ταξιδεύουν από μεγάλες αποστάσεις για να πάνε στον εορτασμό. Κάθε χρόνο ο Σύλλογος δίνει υποτροφίες σε παιδιά που κατάγονται από το Νεοχώρι, καθώς και σε τελειοφοίτους κοινωνικών σχολείων της περιοχής, ανεξάρτητα εάν τα παιδιά αυτά κατάγονται ή όχι από το Νεοχώρι ή άλλη περιοχή της Ελλάδος. Φέτος, ο Σύλλογος Νεοχωριτών είχε δώσει πέντε υποτροφίες κατά τη διάρκεια τελετής, αμέσως μετά τη Θεία Λειτουργία, στο παρεκκλήσι της Κοιμήσεως, στις 26 Ιουλίου.

Υπενθυμίζεται ότι πριν λίγα χρόνια ο Σύλλογος άρχισε μια προσπάθεια για τη συγκέντρωση στοιχείων για τους πρώτους Νεοχωρίτες που ήρθαν στην Αμερική. Πρόκειται σχετικά να εκδοθεί ένα βιβλίο που θα περιέχει βιογραφικά σημειώματα και φωτογραφίες 700 περίπου Νεοχωριτών της Αμερικής. Η έκδοση θα πραγματοποιηθεί έστω και με καθυστέρηση η οποία σημειώθηκε λόγω καταστροφής από πυρκαγιά, του χώρου στον οποίο βρισκόταν μεγάλο μέρος του υλικού το οποίο είχε συγκεντρωθεί. Ο κ. Κότσαλος διαβεβαίωσε ότι η ιστορική αυτή έκδοση θα γίνει οπωσδήποτε. Αντιπρόδορος στο Σύλλογο Νεοχωριτών Αμερικής είναι ο π. Γεώργιος Πανάγος, γραμματέας η κ. Βασιλική Κατσαούνη-Μαζιά και ταμίας ο κ. Χρήστος Λαϊνάς.

Ο Σύλλογος ιδρύθηκε το 1918 και πριν 17 χρόνια αγόρασε το πάρκο «Elicker's Grove» που έχει σήμερα στην ιδιοκτησία του και είναι έκτασης 7,5 εκταρίων.

ΕΚΠΛΗΞΗ!!!

...από τις καλύτερες...
...ήταν, το τόσο ευαίσθητα απλό αλλά και τόσο αγνά
ζωντανό
ποίημα
από την νεότατη γενιά Νεοχωριτών
τον 13χρονο Κωνσταντίνο Φούρλα του Αποστόλη
που δημοσιεύτηκε στο 102° φύλλο του Νεοχωρίτη μας
(αυτό το ποιητικό, από κάθε άποψη, εργαστήρι)
με τίποι και θέμα την ιερή για όλους μας λέξη **«Χωρίο**
μου».

Η επανάληψη της λέξης αυτής...
...αγάπης μα και συνάμα αγωνίας καταφύγιο,
είναι σαν να δέει μάνα μου .... Θεέ μου
τόσο με την προσωπική όσο και με την κτητική,
(με την καλή έννοια του όρου),
αντωνυμία (το αναγραφόμενα εκφρασμένο μου)
δίνοντας την απλοϊκή ζωής του χωριού (τόπου και
ανθρώπων)
μέσα από τον ημερολογιακό χρόνο
και τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν εκεί
υπό το πρίσμα της ματιάς της ψυχής των
μονίμων αγαπόντων κατοίκων του.
Συγχαρητήρια πολλά στον νεότατο ποιητή
με την ευχή να μας εκπλήσσει
έτσι ωραία και δημιουργικά
με έργα αληθινά και μοναδικά
όπως η ποίηση μπορεί να αποτυπώσει.
Ελπίδα ελπίδας είναι κι αλλοί Νεοχωρίτες
της νεότατης γενιάς (αγόρια και κορίτσια)
ακολουθώντας το παράδειγμα του Κωνσταντίνου
να δοκιμάσουν την μέθεξη της ποίησης
(και όχι μόνον) αλλά της συγγραφής γενικά.
Γεώργιος Στεφ. Μάντης

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
Τον πρώην Δήμαρχο κ. Ανδρέα Δρόσο (μηχανικό) για τη μελέτη μεταφοράς "μέρους" του νερού της πηγής Λιμστά στο Υδραγωγείο του Χωριού.

Επίσης επισκέφτηκε τη Νομαρχία Μεσολογγίου ο π. Νικόλαος Μασγάλας και επέδωσε κοινή επιστολή (Τοπικού Συμβουλίου και Συλλόγου) με τα παρακάτω αιτήματα:

Βατότητα δρόμου Νεοχώρι-Κέδρος -Ψηλός Σταυρός.
Ηλεκτροφωτισμός Παλιονέχωρου
Αντιμετώπιση κατολισθήσεων στο Χωριό (σύνταξη

σχετικής μελέτης)
Καθαρισμός του δρόμου στο Βαμπακιά (Λιμστά) και διαμόρφωση του πλατώματος για αναστροφή του Λεωφορείου.

Καθαρισμός του Δρόμου στις Συκιές από τις κοτρώνες των κατολισθήσεων κ.λπ.

Υπήρξε τηλ

Ακούστηκαν απανωτές τρεις ντουφεκίες μες τη νύχτα. Στο σπίτι αναστατώθηκαν.

- Έρχονται!...έρχονται!...

Ο πατέρας της νύφης, πριν βγει στον οβορό για ν' απαντήσει στα σμύρα των κ'λουριαριάων, έδωκε τις τελευταίες συμβουλές.

- Τράτι, τα μάτια δικατέσσιρα... κι ισείς, γιρόντσσις, όπως είπαμι. Μόλις πάνι ν' απανθούνι αυτοί, φραστ! Ισείς να σ' κωθείτι, να λασκάρ' η μαντανία.

Κι σύ, Φρόσω, μι τα κιράσματα, ίσια στο Θοδωρά. Σι κανέναν άλλο πρώτα. Αυτήνος το ζάφτ' γκουλτού' κι κάτ'...

Αφού έδωκε τις τελευταίες οδηγίες, άρπαξε το γκρά και βγήκε στην αυλή, για ν' απαντήσει στις ντουφεκίες των κ'λουριαριάων.

Έρριξε τρεις σμύραους και στάθηκε στην αυλόπορτα για την υποδοχή.

Έφτασαν κι οι κ'λουριαριάοι χορατεύοντας και τραγουδώντας.

Μόλις αντάμωσαν, οι ευχές έπαιρναν και έδιναν.

- Να μας ζήσ'νι!...Καλορίζ'κα!...Στο κεφαλάκι σας ανύπαντρ'!...

- Καλώς ορίσ'τι!...Καλώς ορίσ'τι!... Κοπιάστε μέσα!...Στρατοκόπ' ανθρώπ', να πείτε κι ένα

γυαλί ρακί, να ξανασάνιτι...

Κι όλοι μαζί κ'λουριαριάοι και συγγενείς της νύφης μπήκαν στο σπίτι.

Εκεί νέα καλωσορίσματα κι ευχές καινούργιες απ' όσους ήταν μέσα.

- Καλώς ορίσ'τι!... καλώς ορίστι!...

- Καλώς σας βρήκαμι κι να μας ζήσνι!...

Καλή ψυχή, γιρόντ' κι στα δ'κά σας οι ανύπαντρ'!...

- Πώς από δω, ορέ πατριώτις, τέτοιαν ώρα; είπε αυτός που είχε το γενικό το πρόσταγμα της...υποδοχής, κάνοντας τάχα πως δεν τους γνώριζε.

- Να, έχουμι ένα δ'κό μας άνθρωπο ιδώ κι ήρθαμι να τον ιδούμι. Τ' φέραμι κι κατ' πραματάκια,

απάντησαν οι κ'λουριαριάοι και γύρευαν με τα μάτια το «δ'κό τ' τον άνθρωπο», που ούμως δε φαινόταν πουθενά.

- Καλά, μωρέ, μην κάνιτι έτσ', θα βριθεί ο άνθρωπός σας. Λάτι να σας ξ' φουρτώσουμι κι καθίστι να σας κιράσουμι...

Οι κ'λουριαριάοι κακύποπτοι, δεν έλεγαν να αποχωριστούν απ' το σακκούλι με την κουλούρα, γιατί έπρεπε να το δώσουμε στη νύφη και μοναχά σ' αυτή, η οποία είχε ωστόσο εξαφανιστεί.

- Ελάτι να καθίστι κανί, απ' κάθιστοι ουρθοί...

Και πράγματι οι κ'λουριαριάοι έστεκαν «ορθοί κι μη καθ'ζουμινοί»...

Πού να τολμήσουν να καθίσουν!

Λίγο το 'χεις να καθίσεις πάνω σε καρφίτσες και βελόνια ή να βρεθείς γραδωμένος μέσα στο κασόνι, που είναι σκεπασμένο με μαντανία, αλλ' ίσως να του λείπει το καπάκι;

- Ιδιαίτερα θα κάτσουμι, κατασάουρα, είπαν κάποιοι απ' τους κ'λουριαριάοις και σταυροποδίαστηκαν στο πάτωμα στη μέση του νοντά.

- Πω! Πω!...ντροπή κι γάνα!...

Στο πάτωμα μαθέτι; Τι θα ειπεί ο κόσμος, άμα σας ιδεί; Τέτοιους συγγενείς θα κάμιτι; Θα

Ιστορίες πανιές

Οι κ'λουριαριάοι

ειπούν.

Μη μπ' ράζιστι...Ισείς τα έχιτι ούλα αίτι!...

Όμως ιμείς ιδώ βολευόμαστι καλύτερα.

- Όπως καταλαβαίνετι...Δεν επιμένουμι...

- Ιγώ θα κάτσω ιδαία μι τ'ς βάβις, είπε ο πιο...πονηρός από τους κ'λουριαριάούς.

Δυο γριούλες κάθονταν στις άκρες ενός πάγκου στρωμένο με μαντανία καρμελωτή.

Ήταν εκείνες που ορμήγευαν λίγο πριν έρθουνε οι κ'λουριαριάοι.

«Αφού κάθονται εδώ οι βάβιες, σκέφτηκε ο κ'λουριάρης, δεν υπάρχει κίνδυνος. Ας κάτσω κι γω.

Πού να σταυροποδιάζομαι καταγής!».

- Μι θέλιτι στ'ν παρέα σας, βαθούλιζι μ' ή σκιάζιστι μη σας κριμάσ'νι κουριντζέλια, ρώτησε τις γριούλες.

- Άν σι θέλουμι λέει!... Έλα, μανούλα μ', ν' απ' θωθείς απ' που είσι κι από στράτα, είπε η μια απ' αυτές.

Κι όσο για τα...κουριντζέλια, μη σκιάζιστι, είμαστι καλά κορίτσια ιμείς...Το ξέρ' ούλο το χωρίστι.

Γύρισε ο κ'λουριάρης για να καθίσει και την ώρα που απιθωνόταν, από σεβασμό τάχα οι γριές, ανασηκώθηκαν. Μπουρτούμ!...αυτός, παρ' τον κάτω, γιατί οι γριές κάθονταν σε δυο καθίσματα και κρατούσαν, καθώς κάθονταν, με τον...απ' αυτό τους τη μαντανία, τεντωμένη και έδινε την εντύπωση καλοστρωμένου καναπέ.

Δεν έφτανε που έπεσε ο άνθρωπος, έγινε και μούσκεμα, γιατί κάτω απ' τη μαντανία έκρυψαν και μια σκαφίδα γεμάτη με νερό.

Το τι έγινε δεν περιγράφεται!

- Μωρέ σ' μπέθιρι, τι έπαθις; Έπισις, τρομάρα σ' απ' τον πάγκο;...του είπε ένας απ' τους...δράστες.

- Κι κατ' ρήθ'κι κι αουπάν' απ' τ' λαχτάρα τ' ο καημένος, συμπλήρωσε κάποιος άλλος.

- Καλά να παθ', είπε αγανακτημένος ο Θοδωρής, ένας απ' τους κ'λουριαριάούς, που το θεωρήσε μεγάλη προσβολή για όλους τους το πάθημα του.

Δεν κάθιταν κατασάουρα απ' καθόμαστι κι μεις... Μου ήθιλι πολυθρόνες και καναπέδες.

Ο καημένος ο βρεγμένος τινάζεταν και ξανατινάζεταν μπας κι έφευγε το νερό από πάνω του και δεν μπορούσε να το χωνέψει, πώς έπεσε στην παγίδα. - «Ικείνες οι παλιόγριες μι πήραν στο λαιμό τ'ς», σκεφτόταν.

- Δεν είναι τίποτα, σ' μπέθιρι, του είπε ειρωνικά ένας γεροντάκος, δροσούλα είνι, θα στιγάσεις και συμπλήρωσε:

Αφήστι τα χορατά κι φέρτι να κιράστι τον κόσμο...

Έφτασι το ταψί με τα κοκορέτσια, μα ποιος ν' απλώσει χέρι.

- Πάρτι, μωρέ, κι μη σκιάζιστι...Δε θα χαράμι το κοκορέτσι για να σας γιλάσουμι...

Θέλ'τι να φάω γιγά πρώτα; Ποιο μιζέ θέλιτι να πάρω, για να ιδείτι...

Του υπόδειξαν έναν διστα-

χτικά. Τον πήρε και τον έφαγε

- Κανένα πρόβλημα.

Ξεθάρρεψαν και οι μουσαφιράιοι κι ο ένας κοντά στον άλλον πήρανε μεζέ.

- Κορίτσια φέρτι κι ρακί...

Έφτασε κι ο δίσκος με τα ρακοπότηρα γεμάτα.

Η Φρόσω, που έφερε το δίσκο, πήγε ολόσια στο Θοδωρή, όπως ήτανε δασκαλεμένη. Στάθηκε μπροστά του και πρότεινε το δίσκο κι εκείνος, δίχως να το καλοσκεφτεί, πήρε ένα ποτήρι, το σήκωσε ψηλά και φέρκηθηκε:

- Να μας ζήσ'νι!... και το τράβηξε μονορούφι κατά πώς το συνήθιζε.

Δεν πρόλαβε ν' αποσώσει το περιεχόμενο του ποτηριού και πετάχτηκε απάνω από και που ήταν σταυροποδιασμένος και με ουά!...ουά!...έφυγε για την αυλή.

- Τι έπαθε ετούτος, απόρησαν τάχα οι συγγενείς της νύφης.

- Τον μάτιασαν τον άνθρωπο!...Ρε Θειά-Πανα'ιού σύρι να τ' μιτρή'εις το μαντήλι, είπε γελώντας κάποιος άλλος.

Και δωσ' του τα χάχανα και τα πειράγματα.

- Τι διάλογο έπαθε ετούτος, είπε ο αρχικός λουριάρης και βγήκε για να ιδεί.

Τον βρήκε στην αυλή, που ξερνοβόλαγε.

- Τι έπαθε μωρέ; τον ρώτησε ανήσυχος.

- Μι φαρμάκωσαν!...

- Τι σ' έκαμαν;

- Μι φαρμάκωσαν μι πιτρέλαιο!...

- Πιτρέλαιο ήπιες, τρομάρα σ'; Και δε σ' μύρ'σι, μωρέ; Εδώ βρωμάει ο τσιμπλής απ' τ' γωνιά, όχι το ρακοπότ'ρο, απ' το 'χεις απ' κατ' απ' τ' μύτη σ";

- Τι να σου ειπώ... Νόμ'σα πως έρχεταιν απ' το λύκνο η μυρδιά, δικαιολογήθηκε.

- Ε, τότε καλά να πάθ'ς!

- Ωρέ σ' μπιθέρ', χαλάλι σας!

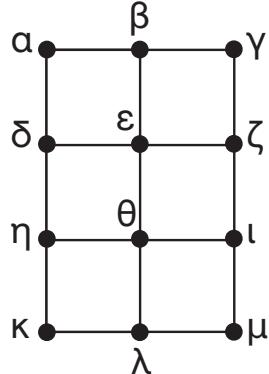
- Τέτοιο μυναλό απ' σέρνουμι ιμείς, καλά να πάθουμι!

ΠΑΠΙΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

1. ΤΟ ΚΟΥΤΣΟ

Το παιγνίδι αυτό παίζεται από παιδιά (αγόρια) και κορίτσια.

Οι παιχτές χαράζουν ή τραβάνε γραμμές κάτω σε ίσιο χωμάτινο μέρος και φτιάχνουν ένα τετράγωνο πλάτους 1 μέτρου και μήκους 2-3 μέτρων, όπως το ξήσ σχήμα:

Το τετράγωνο αυτό το χωρίζουν στη μέση με μια γραμμή κατά μήκος και τραβάνε άλλες 2 γραμμές κατά πλάτος και κάθετα προς τη μεγάλη γραμμή και έτσι γίνεται 1 τετράπλευρο με 6 μικρότερα τετράπλευρα.

Το παιδί αγόρι ή κορίτσι που θα κληρωθεί να παίξει πρώτο το παιγνίδι αυτό, στέκεται όρθιο μπροστά στο πρώτο δεξιό τετράγωνο (θ , ι , λ , μ), με το 1 ποδάρι κάτω στο έδαφος και το άλλο σηκωμένο, δηλ. κουτσό. Βάζει μια μικρή πέτρινη πλακούλα απέξω από τη γραμμή του πρώτου δεξιού τετράγωνου και κουτσάνοντας σπρώχνει σβαρνιστά την πλακούλα στο πρώτο δεξιό τετράγωνο με τη μύτη του παπουτσιού, ή του γουρνουτσάρουχου, ή αν ήταν ξυπόλυτο με τη μύτη του δεξιού ποδαριού, για να μπει η πλακούλα στο τετράγωνο αυτό, χωρίς η πλακούλα να πατήσει καμμιά γραμμούλα του τετράγωνου και χωρίς να πατήσει το κουτσό ποδάρι κάτω στο χώμα ή καμμιά γραμμούλα του τετράγωνου αυτού.

Μετά κουτσάνοντας πάλι σπρώχνει την πλακούλα με το δεξιό ποδάρι, στο επόμενο δεύτερο δεξιό τετράγωνο και χωρίς να παραβιάσει τις προηγούμενες προϋποθέσεις, συνεχίζει να σπρώχνει την πλακούλα στο 3ο τετράγωνο το δεξιό και μετά τη σπρώχνει έξω από το τετράγωνο αυτό την πλακούλα, όποτε πηδάει έξω και στέκεται λίγο στα 2 ποδάρια και ξεκράζεται. Έπειτα στέκεται όρθιο όπως στην αρχή το παιχτήρια, κι έτσι θεωρείται κερδισμένη του παιγνιδιού αυτού.

Με την ίδια τακτική συνεχίζει η επόμενη παίχτρια και μετράνε πόσες φορές κέρδισε. Το τετράγωνο αυτό μπορεί να γίνει σε πέτρινο μέρος με κιμωλία, διότι τοιμέντινο δεν υπήρχε τότε.

3. Η ΤΡΑΜΠΑΛΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΟΥ

Στην εποχή μου (1944-47), το παιγνίδι της τραμπαλας, είχε κάποιες διαφορές από αυτή που περιγράφει (σελ. 72-73 βιβλίον του), ο εκλεκτός συγχωριανός μας κ. Δ. Ντούζος.

Το παιγνίδι αυτό το παιζανε παιδιά, κοντά σ' μα της ίδιας ηλικίας και του ίδιου βάρους περίπου. Την περιστροφική τραμπαλα την κάναμε τότε με μια στρουπίνα λιανή - ψιλή μήκους μέχρι 3 μέτρα.

Στη μέση ακριβώς της στρουπίνας, η οποία ήταν ξεφλουδισμένη, ανοίγαμε μια γουρνίτσα, καμμιά φορά με τη βοήθεια μαραγκού,

πηδάει έξω από το τετράγωνο αυτό και πατάει την πλακούλα, που είναι έξω από τα τετράγωνα. Σαν αυτά γίνουν, με τις προϋποθέσεις που προαναφέρθηκαν, ο παιχτής ή η παίχτρια θεωρείται ότι κέρδισε. Ετσι επαναλαμβάνεται το παιγνίδι από τον επόμενο παιχτή ή παίχτρια.

2. ΤΟ ΠΗΔΗΧΤΟ ΣΤΑ ΤΥΦΛΑ ΤΣΙΤΣΕΛΩΤΑ

Στο ίδιο τετράγωνο με τα 6 μικρότερα τετραγωνάκια, που παίζεται το κουτσό, παίζεται και το πηδηχτό τσιτσελωτά στα τυφλά, κοιτάζοντας τον ουρανό ψηλά. Το παιγνίδι αυτό παίζοταν συνήθως από κορίτσια.

Η παίχτρια, που κληρώθηκε να παίξει πρώτη, στέκεται όρθια μπροστά και απέξω από τα 2 πρώτα τετράγωνα, με τα πόδια ανοιχτά δηλ. τσιτσελωτά και κοιτάζοντας προς τον ουρανό, πηδάει με τα 2 πόδια μαζί μέσα στα 2 πρώτα τετράγωνα, με τ' αριστερό ποδάρι μέσα στο αριστερό πρώτο τετράγωνο και με το δεξιό ποδάρι στο δεξιό τετράγωνο χωρίς να πατήσει καμμιά γραμμή των 2 τετραγώνων.

Στη συνέχεια πηδάει τσιτσελωτά στα 2 επόμενα τετράγωνα και τέλος στα 2 τελευταία τετράγωνα και μετά από τα τελευταία τετράγωνα πηδάει έξω απ' αυτά. Όπως είναι έξω από τα τελευταία τετράγωνα κάνει μεταβολή και τοποθετείται έξω από τα τετράγωνα που βγήκε έξω και αρχίζει τσιτσελωτά και κοιτάζοντας προς τον ουρανό πηδάει με τα 2 ποδάρια σε όλα τα τετράγωνα, χωρίς να πατήσει καμμιά γραμμή και βγαίνει έξω εκεί από όπου ξεκίνησε στην αρχή το παιχτήρια, κι έτσι θεωρείται κερδισμένη του παιγνιδιού αυτού.

Με την ίδια τακτική συνεχίζει η επόμενη παίχτρια και μετράνε πόσες φορές κέρδισε. Το τετράγωνο αυτό μπορεί να γίνει σε πέτρινο μέρος με κιμωλία, διότι τοιμέντινο δεν υπήρχε τότε.

σκαφτή χωρίς να τρυπήσει πέρα για πέρα η στρουπίνα. Μπήχναμε γερά έναν πάσσαλο - παλούκι, σαν το στρίφιρ, στο χούμα, ύψους 80 περίπου εκατοστά, του ξύναμε την κορφή σαν σουφλί, του κόβαμε σαν κωνικό σχήμα την κορφή, για να τοποθετητείται εκεί η τρύπα της στρουπίνας. Την κορφή του πάσσαλου αλούβαμε με λάδι ή γλύνα, καθώς και τη γουρνίτσα της στρουπίνας, βάζαμε τριμμένο κάρβουνο, για να τρίζει και αρχίζαμε την περιστροφική τραμπάλα, κατά το γνωστό τρόπο.

Το άλλο είδος της τραμπάλας με σανίδα - τάβλα, την παίζαμε πάνω σε κάπιο σκαμνί, ή κάσσα, σε κανένα κούτσουρο, ή σε καμμιά ανάλογη κοτρώνα και ανεβοκατεβαίναμε εναλλακτικά, πότε το ένα παιδί και πότε το άλλο.

Τόσο στην περιστρεφόμενη, όσο και στην τραμπάλα με τάβλα, τραγουδούσαμε «τράμπα-τραμπαλίζουμαι, πέφτω και τσακλίζουμαι...», Καμμιά φορά για αστεία κρατάγματε τον άλλο παιχτή ψηλά στην τάβλα της τραμπάλας.

Μια περιστρεφόμενη τραμπάλα με στρουμπίνα, παίζαμε στον κάτω μαχαλά του χωριού, σε ακρινό σπίτι, κάτω από μια Απιδιά και δίπλα στο γουρνοκούμασο, εγώ, ο Ανδρέας, ο Μήτσος, ο Χρίστος κι ο Βασιλής. Το παιγνίδι αυτό ήταν κυρίως καλοκαιρινό.

N. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

“ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ;”

χτύπο της αλλά τον έχασαν!!!

Απομένει και το δέος, ακόμα και τις φορές που φέρθηκαν γελοία και, τέλος η συνειδητοποίηση πως τίποτα δεν κατάλαβαν και επιστρέφουν με μόνο λάφυρο την αίσθηση ενός ιλιγγιώδους συναισθήματος που τους γεμίζει και που τους τρώει, σαράκι, την καρδιά από δω και μπρος..ναι! Τελικά, ένα χωριό μπορεί να είναι “αγάπη”, δυνατή αγάπη!!!!.

...Μπορεί να το βρίσκετε πολύ θεωρητικό το κείμενο μου για αυτές τις σελίδες που διαβάζετε αλλά σκεφθείτε πόσοι από σας έχετε δεθεί με ανθρώπους-συγχωριανούς μας, αφού αφηνόμαστε κατά την παραμονή μας εκεί τον Αύγουστο και

**ΓΡΑΦΤΕΙΤΕ ΟΛΟΙ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ
ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ**

“Άκουσε, μπάρμπα Κώστα και σεις οι άλλοι. Με συγχωρείτε που προηγουμένως μίλησα μια άλλη γλώσσα. Τώρα η κυβέρνηση απεφάσισε να καθιερώσει τη γλώσσα τη δική σας, αυτή που μιλάει ο λαός, για να μας καταλαβαίνετε όλοι”.

Ο μπάρμπα Κώστας δεν φάνηκε πάλι καθόλου ενθουσιασμένος και είπε:

“Κυρ Βουλευτή μας κουρουδεύς; Ιμείς, όταν είμασταν πιδιά ήταν άλλις οι πιροστάσεις τότι κι' δε μπορέσαμε να μάθουμε γράμματα. Τα πιδιά μας όμους τάστλαμι στου σκουλείο να μάθ' νι. Τώρα συ μας λες οτ' θα γυρίστι πίσου κι θα μιλάτι τ' γλώσσα απ' μιλάμι τιμείς οι αγράμματ;

Μήπως σκέπτιστε να καταργήστε και τα σκολειά αντί να μας φτιάστι κι άλλα;”

Κόκκαλο ο Βουλευτής.

Από τη συλλογή **Γ. ΦΟΥΡΛΑ**

Το ποίημα είναι φτιαγμένο με παροιμιώδεις φράσεις από την λαϊκή σοφία

Απ' τα Κράβαρα

Άκουσον-Άκουσον

.....

απ' τα Κράβαρα χαιρέτα μας τον πλάτανο.

Άνω ποταμών

στην ψωροκώσταινα

χωριά που φαίνονται κολαούζο δεν θέλουν

Ζουν και βασιλεύουν

με έργα και ημέρες

τα όσια και ιερά

3 μέρες κρατά το θαύμα

με τρικούβερτο γλέντι

κι ο περιούσιος λαός

στον έβδομο τον ουρανό πετά

με τσάμικο ταμπάκο συν γυναιξί και τέκνοις.

Γεώργιος Στεφ. Μάντης

Νιβόμενο

Εύηνου

Ορμή

Χωριό

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
λά και ευχαριστούμε γι' αυτό
το μόνιμο πια δωρητή ζωγράφο
Χρήστο Τσέλιο, αλλά και

χωριστό όμορφο χρώμα. Και
μετά το Γαϊτανάκι. Η αποκορύφωσην.
Όλοι οι παραβρισκόμενοι χόρεψαν το μοναδι-

λευταία χρόνια με τη χρήση
τεχνητής φωτιάς, αλλά παραδοσιακά με έγλα. Το αποτέλεσμα τούς δικαίωσε και μπρά-

Φουστανελάδες και Βλαχοπούλες

Από αριστερά: *Κώστας Παππάς, -Νένα Κ. Φλώρου, -Σίλια Αθανασοπούλου (Μάνθας Μέρμηγκα), -Ελένη Πλατάκου (Μαγδαληνής Αλπογιάνη), -Μαρία Πλατάκου (Μαγδαληνής Αλπογιάνη), -Διαμάντη Μαντρέκα (Κατερίνας Γ. Γιάνναρη), -Εβελίνα Μηχιώτη (Ξένης Κουβελά), -Αναστασία Γ. Πανάγου, -Αγγελική σύζ. Ανδρέα Ν. Καρανδρίκα, -Ευαγγελία Μιταζώνη, -Μαρία Κοπάνη, -Κατερίνα Ι. Λαζοδήμου, -Παρασκευή Κανέλλου, -Αννα Παντελίδου (Μαγδαληνής Α. Μάλλιου), -Χρήστος Κανέλλος.

*Ευαγγελία Γ. Πανάγου, -Γεωργάνα Χαλδαιόυ (Θεοδώρας Α. Καρανδρίκα), -Κωνσταντίνα Γ. Πανάγου, -Εβίνα Χαλδαιόυ (Θεοδώρας Α. Καρανδρίκα), -Ρεγγίνα Β. Μέρμηγκα. *Γιάννης Μαντρέκας (Κατερίνας Γ. Γιάνναρη), -Κώστας Γ. Βέλλιος (Ευαγγελία Α. Φουύρλα), -Κώστας Δ. Λαζοδήμος -Άκης Δ. Λαζοδήμος.

την Κατίνα Χ. Παπούτση και
τη Δήμητρα Μάλλιου και το
σύζυγό της Σπύρο Γκόντα για
τις προσφορές τους.

Την τελευταία ημέρα χόρεψαν
οι φουστανελάδες και οι
βλαχοπούλες. Μαζί στον ίδιο
χορό όλες οι γενιές έδωσαν
για μια ακόμη χρονιά ένα ξε-

κό χορό μας.

Την άλλη μέρα η φασολάδα.
Μάγειροι φέτος ήταν ο Ανδρέας Ασημακάκης (είχε το
γενικό πρόσταγμα), ο Δημήτρης Λαζοδήμος και ο Χρήστος Λειβαδίτης. Πήραν την
ευθύνη επάνω τους και την
μαγείρεψαν όχι όπως τα τε-

βο τους! Όλοι είχαν να λένε
για τη νοστιμιά της φασολάδας. Παραβρέθηκαν περίπου
200 άτομα.

Πήγαν όλα καλά και φέτος
και φύγαμε όλοι με την ευχή:
του χρόνου να μας έχει η Παναγία όλους καλά, να γιορτάσουμε
και πάλι την χάρη Της.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΠΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

(Συνέχεια από τη σελίδα 5)

τη βοήθειά τους σε ό,τι άλλο
σχετικό (με την παρουσίαση)
απαιτείται για ένα οργανω-
μένο Μουσείο. Τονίζεται ότι
υπάρχουν πολλά και σπάνια
αντικείμενα στους Νεοχωρί-
τες, οι οποίοι είναι πρόθυμοι
να τα προσφέρουν, αφού
βέβαια υπάρχει η σχετική
εξασφάλιση.

Τις παραπάνω εξελίξεις
παρακολουθούν σε άριστη
συνεργασία το Τοπικό Συμ-
βούλιο του χωριού μας και
το Δ.Σ. του Συλλόγου μας.

ΠΟΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ:
Ηλεκτροδότηση του Παλιο-
νέχωρου

Επισκέφτηκε στις 7/9/2005
την περιοχή κλιμάκιο αρμοδί-
ων του Δασαρχείου Ναυπά-
κτου και της ΔΕΗ, για επιτό-
πια εξέταση του θέματος
που αφορά στην κοπή δέν-
δρων ελάτης. Τους παραπά-
νω συνόδευε ο μηχανικός

του Δήμου. Ευχαριστούμε
την προϊσταμένη του Δα-
σαρχείου κυρία Σχίζα.

Μονοπάτι Σπηλιάς και Μουσείο Νεοχωρίου

Εστάλησαν στο Δήμο, με
θετικά αποτελέσματα οι
γνωματεύσεις, που αναμένο-
νταν από τη Δασική Υπηρε-
σία. Οι μελέτες θα παραδο-
θούν, από το μηχανικό του
Δήμου κ. Νίκο Βελαώρα, για
θεώρηση στην ΤΥΔΚ (Νομαρ-
χία Μεσολογγίου) και θα
πρωθηθούν στη Γενική
Διεύθυνση Περιβάλλοντος
Περιφέρειας Δυτικής Ελλά-
δος. Τα παραπάνω θεωρού-
νται τυπική διαδικασία, α-
φού η δαπάνη έχει ήδη εγκριθεί.

Βατότητα δρόμων

Η Νομαρχία έστειλε μηχα-
νημα στις 5/9/2005, καθάρι-
σε το δρόμο στα Λιμστά και
διαμόρφωσε το χώρο (πλά-
τωμα) για αναστροφή των

λεωφορείων.

Την 6/9/2005 επισκέφτηκε
το χωριό μηχανικός της Νο-
μαρχίας και κατέγραψε τις
εργασίες, που πρέπει να γί-
νουν στο δρόμο Νεχώρι -Κέ-
δρος -Ψηλός Σταυρός, στο
χαντάκι Μαυροσκαμνιές,
στις συκιές κλπ., που του υ-
πέδειξε ο παπα-Νίκος, που
τον συνόδεψε. Ευχαριστού-
με τον κ. Κουτσοστύρο και
τον κ. Μπιούρα και τους πα-
ρακαλούμε να συνεχίσουν
την εκτέλεση των έργων,
που είναι απαραίτητα για το
δρόμο και τις κατοικήσεις
στο χωριό.

Ύδρευση

Ο κ. Ανδρέας Δρόσος επι-
σκέφτηκε την πηγή Λιμστά,
έκανε τις απαραίτητες με-
τρήσεις, ανέβηκε στο Υδρα-
γωγείο του χωριού και μας
είπε ότι είμαστε στη σωστή
κατεύθυνση και ότι θα κάνει,
ο ίδιος τη μελέτη μεταφοράς
του νερού από την πηγή
στο Υδραγωγείο, δώρο
στους Νεοχωρίτες. Τον ευ-
χαριστούμε θερμά.

Πλακόστρωση εσωτερικής οδοποιίας

Έχουν προγραμματιστή
πλακόστρωσης στο Δ.Δ.
Νεοχωρίου και στο Δ.Δ.
Πλατάνου αξίας ποσού
100.000 Ευρώ. Στο χωριό θα
γίνει πλακόστρωση από
πλατεία μέχρι Σχολείο (πάρ-
κινγκ) και έξω από το Κοινο-
τικό γραφείο.

Στα πεταχτά---

(Συνέχεια από τη σελίδα 6)
✓ Υπάρχει ειδικό πρόγραμ-
μα του ΟΤΕ (Κατεξοχήν), που
προσφέρει σταθερή σύνδεση
για 6 μήνες πληρώνοντας πά-
γιο 6 μπνών:

4 μήνες το καλοκαίρι (Ιού-
νιος - Σεπτέμβριος)

1 μήνα τα Χριστούγεννα (15
Δεκεμβρίου - 15 Ιανουαρίου)

1 μήνα το Πάσχα (2 εβδομά-
δες πριν και 2 μετά).

Αναφέρουμε τα παραπάνω,
γιατί στα περισσότερα σπίτια
του χωριού δε χρησιμοποιού-
νται " τα τηλέφωνα" ολόκληρο
το χρόνο.

Πληροφορίες και σχετική αί-
τηση γίνεται τηλεφωνικά στον
αριθμό 134.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΘΩΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΖΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
μας για τις μεγάλες κατά-
καιρούς δωρεές και προ-
σφορές της οικογένειας
για απαραίτητη έργα στην
Εκκλησία και τα Εξωκλή-
σια του Χωριού μας.

Αλλά η τιμή αυτή αναφέ-
ρεται και σε όλους και τιμά
όλους τους απανταχού Νε-
χωρίτες για τις προσφορές
τους και την αγάπη τους
για το χωριό τους. Πράγματι
ήταν μια συγκινητική
στιγμή για την οικογένεια
Θωμά και Ευαγγελίας Μα-
ζιά κατά την απονομή της
τιμητικής αυτής πλακέτας,
που δόθηκε από τον επί-
στης ξενιτεμένο, μα εξαίρε-
το κληρικό αδελφό μας π.
Γεώργιο Γιάνναρη. Το εκ-
κλησιαστικό Συμβούλιο
της ενορίας μας εκφράζει
και πάλι τις θερμές ευχαρι-
στίες του προς την οικογέ-
νεια Θωμά και Ευαγγελίας
Μαζιά για τις προσφορές
τους και την αγάπη τους
για το χωριό και εύχεται η
Παναγία μας να τους χαρί-
ζει υγεία και "πάν δώρημα
τέλειον" καθώς επίσης και
σε όλους τους απανταχού

λας, αγαπητοί χωριανοί,
Κατ' αρχάς ευχαριστώ
πολύ το Εκκλησιαστικό
Συμβούλιο για την τιμητική
αυτή διάκριση στην οικογέ-
νειά μου, αλλά πρέπει να
σας πω ότι η τιμή αυτή α-
νήκει σε όλους μας, γιατί
όλοι μας βοηθάμε και πρέ-
πε να βοηθάμε για έργα
στην Εκκλησία και τα Εξω-
κλήσια του χωριού μας. Ό-
πως ξέρετε ξενιτεύτηκα α-
πό 12 χρονών με μεγάλες
στερήσεις, φτώχεια και ορ-
φάνια και πήγα στην Αμε-
ρική, αλλά το μυαλό μου
και η αγάπη μου ήταν και
είναι στο χωριό μου και
στους αγαπημένους μου χω-
ριανούς. Με την ευχή
της Παναγίας μας και τη
δύναμη του Θεού δημιούρ-
γησα με την αγαπημένη
μου σύζυγο Ευαγγελία, 39
χρόνια μαζί, μια αξιοζήλευ-
τη οικογένεια και μια αρκε-
τά καλή οικονομική ευχέ-
ρεια και κατάσταση. Πέρα-
σα και δυσκολίες στη ζωή
μου, όπως όλοι μας, αλλά
δεν έπαψα ποτέ να νο-
σταλγώ το χωριό μου και
τους αγαπημένους μου χω-

ευρισκόμενους αδελφούς
μας Νεχωρίτες.

Το Εκκλησιαστικό
Συμβούλιο

Στα λίγα, αλλά μεστά α-
πό αγάπη και πίστη λόγια,
που είπε ο π. Γεώργιος
Γιάνναρης, κατά την επίδο-
ση της αναμνηστικής πλα-
κέτας, ο